

produkt kan springes over, hvorfor de færdige produkter kan markedsføres til mere konkurrencedygtige priser.

En yderligere fordel er kravet om, at europæiske patenter for at have gyldighed i Danmark skal foreligge på dansk, hvilket vil medføre, at danske virksomheder lettere kan orientere sig om patenter, der typisk vil have gyldighed i en række europæiske lande.

Spørgsmål 2:

Er det ikke således, at dansk erhvervsliv allerede i dag har mulighed for at ansøge om europapatent – og rent faktisk gør det?

Svar:

Det er korrekt, at adgangen til at få europæisk patent står åben for danske ansøgere, selv om Danmark ikke har ratificeret konventionen. Denne mulighed har indtil nu kun været udnyttet i beskedent omfang. En af årsagerne hertil må bl.a. søges i, at danske virksomheder, så længe konventionen ikke er ratificeret af Danmark, ikke kan opnå de økonomiske fordele, som en ratifikation af konventionen vil medføre såvel med hensyn til afgifter som med hensyn til udgifter til patentagenter, jfr. i øvrigt min besvarelse af spørgsmål 1.

Det skal i øvrigt bemærkes, at konventionen kun vil kunne opfylde sit formål fuldt ud, hvis alle de lande, som har underskrevet konventionen, også ratificerer den og derigennem gør det europæiske patent attraktivt på grund af de rationaliseringsfordele, som konventionen indebærer.

Spørgsmål 3:

Er det ikke sådan, at fællesmarkedspatentkonventionens ratifikation, med deraf følgende måske 30.000 patentansøgninger om året med gyldighed for Danmark, vil medføre, at selv virksomheder, der tidligere var helt uvidende om patenter, må begynde løbende at overvåge, hvilke ansøgninger der tilkommer (og ansøgningerne er ikke på dansk)?

Svar:

De enkelte virksomheders overvågning vil altid kun omfatte en begrænset del af de europæiske patentansøgninger, der har designeret Danmark. Overvågning er ifølge sagens

natur begrænset til den enkelte virksomheds særlige tekniske område.

Denne opgave lettes i øvrigt af, at patentdirektoratet hver uge offentliggør fortegnelser over patentansøgninger og udstedte patenter, opdelt efter de forskellige tekniske områder. Erhvervsvirksomhederne har herigennem en let og overskuelig adgang til at skaffe sig kendskab til patentansøgninger og nye patenter inden for deres specielle område.

For de virksomheder, som ikke selv ønsker at foretage overvågning, kan patentdirektoratets serviceafdeling allerede i dag som en af sine opgaver påtage sig overvågning af såvel danske som udenlandske patentansøgninger. Herved vil mange virksomheder i øvrigt kunne spare betydelige beløb til indkøb og gennemgang af tidsskrifter, abstracts, og rapporter for at følge andre virksomheders patentingsvirksomhed.

Hertil kommer, at de patenter som udenlandske erhvervsvirksomheder udtager i Danmark normalt angår specialiseret teknik, som i det praktiske liv kun i beskedent omfang vil berøre mindre virksomheder.

For de virksomheder, som anvender specialiseret teknik – herunder også mange mindre virksomheder (nicheproduktion) – gælder det, at disse fortrinsvis er eksportorienteret og derfor allerede på deres eksportmarkeder er vant til at overvåge såvel patentansøgninger som udstedte patenter.

I den foreslåede § 94 er det bestemt, at den provisoriske beskyttelse i Danmark af en europæisk ansøgning om fællesskabspatent, kun tilkommer ansøgere, som enten til patentmyndigheden har indleveret en oversættelse af patentkravene til dansk, der er blevet bekendtgjort, eller har tilstillet den, der udnytter opfindelsen her i landet, en sådan oversættelse. Heri ligger, at de ansøgninger, som skal overvåges af danske virksomheder, bliver oversat til dansk.

Gyldighed efter udstedelsen får et fællesskabspatent først i samtlige EF-lande, når patentkravene er oversat til EF-landenes officielle sprog.

Spørgsmål 4:

Er det ikke således, at fællesmarkedspatenter kun kan omstødes ved en procedure, der skal foregå i udlandet på ansøgningens behandlingssprog (engelsk, tysk eller fransk)?